

„Multe lucruri nu le vedem
fiindcă le privim prea din
aproape.”

- Lucian Blaga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIII

Numărul 717
19 - 25 martie 2025

Condamnarea juridică „pe viață”: decizii nu doar pentru „acumul” unor alegeri, ci, practic, pentru viitor...

Cezar Adonis
Mihalache

Adică, până la dovedirea de către „reacționari” electorali de astăzi a îndreptării lor și a dovedirii bunele maniere comportamental-supuse pentru a fi, eventual, „reevaluați”... Pentru că nu putem ignora faptul că toate respingerile de candidaturi de către forcepsul BEC-CCR au vizat candidații ce nu s-au închinat la brațele minorelor ori, mai grav, au contestat aberațiile de „drepturi istorice” ale deținătorilor lor. Chiar și în cazul unui al treilea candidat, deși a fost, cândva, un instrument util și eficient în promovarea legislației coercitive a pupătorilor de minore, a fost nevoie ca împricinatul să-și reconfirme, și încă rapid, pentru că porniseră la vale contestațiile unor „avertizori de integritate” (forma de afișare publică de azi a delacioniștilor, mereu și mereu, iată, nelipsiți de la împărțirea bucatelor) la CCR la adresa candidaturii sale, acesta reafirmându-și afinitatea și supunerea față de deținătorii sistemului, dar nu doar prin intrarea formală într-o sinagogă, ci prin elogierea celui alt braț care ține de sistemul instituțional ce ne-a căpușat existența de peste trei decenii. Printr-o ieșire laudativă, pentru a dovedi că „soileala” de zece ani în afara politici (nu neapărat și a sistemului!), nu a fost și un somn al conștiinței sale și a devoțiunii viitoare față de aracii sistemului, ridicând în slăvi politichia secuio-maghiară chiar de ziua în care aceștia mai consemnează câte un românism strivit între margini de ferpar...

Și totuși, există o fisură în întreaga argumentație, duplicitară, a CCR-BEC în respingerea, deja „in situ”, a dosarelor unora dintre candidați, fiind o chestiune juridică „in situ” prin însăși faptul că respingerile candidaturilor au vizat „argumente” de... arheologie, dar nu constituțională, ci a motivelor... Un „djà vu”... Și nu vorbim nici măcar despre o raportare în noile decizii la probele anterioare... Existente, neclare,

neconvingătoare la acel moment pentru a fi făcute publice... Ori măcar fabricate, inventate postum primelor decizii de respingere... Și care ar fi fost firesc să apară ca răspuns în conținut de drept juridic la acel „De ce?” lăsat doar într-un contur zidit prin argumentul de voință instituțională a deciziilor ce „nu se discută”, „nu se pun sub semnul întrebării”, „nu se comentează”... Acum însă, avem un întreg val al respingerilor pe care suntem practic obligați să le acceptăm constituțional în neconstituționalitatea lor, prin transformarea primelor decizii de respingere a unor candidați într-o speță bifată ca decizie irefutabilă, nu prin argumentarea cu probe și motivații clare, ci prin caracterul de speță... La care sistemul se raportează astăzi automat în cazul fiecărui personaj ce trebuie înlăturat. „Democratic”, evident! Chiar dacă, în sistemul și anomalia la care s-a ajuns, „democratic” înseamnă înlăturarea acelora ce nu convin, nu doar sistemului „autohton”, ci și a aceluia care îl manevrează pe acesta de la „porțile înalte”... Pentru că, astăzi, „democratic” înseamnă înlăturarea unei candidaturi pentru că așa vrea și așa decide, prin mâini ridicate, sistemul, și în care logica juridică nu mai contează...

Poate că în cazul primei respingeri de dosar a unui candidat se puteau aduce unele argumente... Atenție, dar numai și numai în cazul primei respingeri pentru fiecare candidat!... Dar în momentul în care sistemul de înlăturare s-a repetat, decizional, pentru același candidat, și, din nou, nu prin aducerea de probe și argumente clare, ci prin decizia „in situ”, de raportare la ceea ce fost, aproape ca o cutumă, era nevoie de o dovedire „în litera și spiritul legii” ca la carte... Pentru că argumentând, formal, și nu în conținut, decizia de respingere a unei candidaturi (și nu a unui candidat cum își redactează instituțiile cu pricina deciziile, poate, într-un subconștient al adevăratului scop) prin raportarea la deciziile anterioare de respingere, se poate vorbi, juridic, dacă mai

există o urmă de drept în acest sistem, și în aceste vremuri, de o condamnare definitivă a aceluși candidat. Adică, respectivele instituții (BEC și CCR) și-au atribuit dimensiunile de instanțe... Iar dacă în cazul CCR poate fi găsită o motivație de drept pentru o asemenea abordare, la limită, în situația BEC -ului nu poate fi vorba decât de un abuz de decizie și asumarea identității de instanță judiciară... Ceea ce nu mai este nici măcar o încălecare a instituțiilor în Statul Român, pe care Constituția o sancționează, ci o preluare, aproape în forță (în fond, deciziile juridice pot fi o armă, nu-i așa?!) a altor instituții... A rolurilor altor instituții... În cazul de față, a unor instanțe... Caz în care se pune întrebarea: unde este CSM -ul? Unde este această instituție „garant” a independenței și respectării instanțelor? Pentru că, practic, a doua decizie de respingere a unei candidaturi de către CCR-BEC, prin raportarea la „argumentele” de la prima decup(l)are electorală (neconstituțională), este similară cu o decizie pe viitor... Și nu doar de atunci, de la primul tur la „noile” alegeri, ci și de la acestea „pe viitor”... Or, au dreptul aceste instituții să decidă pe viitor și, mai ales, pe un timp nici măcar precizat?... Pentru că, acum, mâine, ori peste alți cinci ani, efectele juridice vor putea fi din nou invocate pentru a înlătura definitiv o candidatură considerată (ideologic, nu pe fapte penale dovedite) nepotrivită, nu?!... În plus, dacă se dovedește, pe litera manualelor de drept, că a doua decizie de înlăturare a unei candidaturi nu putea fi făcută decât strict în baza unei decizi definitive a unei instanțe de judecată, atunci, inerția juridică din sistem este chiar mai condamnată decât faptele de preluare agresivă a entităților (electoral-constituționale) de către acesta...

Suntem cobaii din lumea minciunilor...

Petru
Jipa

Călin Georgescu a fost exclus din cursa electorală, considerându-se o încălcare gravă a democrației. Decizia de invalidare a candidaturii sale a fost anticipată, iar sistemul politic românesc este acuzat de manipulare și compromitere a instituțiilor. Putem vorbi despre influența rețelelor externe și despre viitorul politic al României. Putem vorbi despre orice dar nu despre democrație. Decizia de invalidare a candidaturii lui Călin Georgescu a fost inevitabilă, reflectând din păcate erodarea democrației în România. Aceasta a evidențiat influența partidelor politice asupra procesului electoral. Putem concentra discuția pe manipularea alegerilor și influența mass-media în procesul electoral din România. Aceste tactici au avut un efect serios asupra percepției publicului și a rezultatului votului. Candidatura lui Călin Georgescu este subiectul unei hăituirii mediatiche intense, care afectează percepția publicului și scorurile în sondaje. Unele televiziuni sunt acuzate (pe drept) de răspândirea de fake news pentru a compromite imaginea sa. Călin Georgescu se află într-o poziție complicată și este considerat de neînlocuit. Situația politică se intensifică, iar intervenția americană ar putea schimba cursul evenimentelor. Războiul din Ucraina este influențat de interesele strategice ale liderilor europeni, care doresc să mențină tensiunea pentru a evita o pace favorabilă Moscovei. Aceasta duce la o manipulare a percepției publice despre amenințările rusești. Rețelele de influență, cum ar fi cele asociate cu Soros, au suferit un eșec în România, iar coaliția PSD a demonstrat o rezistență neașteptată. De asemenea, Ilie Bolojan ar putea deveni un candidat important în viitor. Deciziile politice au un rol semnificativ asupra democrației în România, influențând diferite aspecte. Deciziile care subminează independența justiției sau care favorizează corupția pot eroda încrederea în instituțiile democratice. Politicile care încurajează sau descurajează participarea cetățenilor la viața politică (prin vot, proteste, etc.) pot afecta legitimitatea democrației. Deciziile care limitează accesul la informații sau care pun presiune pe mass-media pot afecta capacitatea cetățenilor de a lua decizii informate. Politicile care protejează sau discriminează

minoritățile pot afecta incluziunea și egalitatea în societate. Problemele economice pot influența inegalitatea socială și pot afecta accesul la resurse și oportunități, ceea ce poate juca un rol important asupra stabilității democratice. Alegerile prezidențiale din România au fost anulate din cauza presupusei interferențe rusești, ceea ce ridică semne de întrebare asupra democrației din țară. Conducerea Uniunii Europene nu reacționează eficient la această situație alarmantă.

Alegerile din România sunt influențate de factori externi și de acțiuni controversate, cum ar fi arestările politice. Democrația este sub amenințare în România, unde alegerile recente au fost anulate, iar noul președinte ales nu poate candida. Uniunea Europeană joacă un rol crucial în această situație complicată. Situația politică din România este tensionată, cu acuzații de corupție și un climat electoral instabil. Protestele masive și violențele recente indică o escaladare a nemulțumirilor sociale. Excluderea lui Georgescu din alegerile prezidențiale din România a dus la proteste violente cu 100.000 de oameni ieșind în stradă, generând ciocniri cu poliția și amenințând cu o explozie politică în România, cu impact asupra întregii UE. Această acțiune este văzută ca un comportament antidemocratic și corupt al UE, similar cu practici din trecut, și ridică semne de întrebare asupra democrației într-un stat membru UE. Conform sursei, conducerea UE, sub Ursula von der Leyen, nu face nimic în privința excluderii candidatului Georgescu din alegerile prezidențiale din România, ci dimpotrivă, sprijină acțiunile și vrea ca România să fie un balon de testare pentru a vedea cât de bine merge desființarea democrației și în alte țări UE. Comisarul UE, Thierry Breton, a recunoscut că UE amenință Germania cu anularea alegerilor. Se afirmă că UE este în spatele anulării alegerilor din România și s-a asigurat că Georgescu nu mai poate candida.

Trăim în lumi paralele, libertatea de a alege a murit. Nu ne mai putem alege președintele și nici mâncarea ceea de toate zilele, totul trebuie dictat de la „centru”. Să fie pace!

România, țara tuturor loviturilor...

Marin
Neacșu

Am trăit să o văd și pe asta, să prind patru lovituri de stat, una mai periculoasă decât cealaltă. Prima a fost în '89. Cine pe cine a lovit, nu se mai știe. Se spune că inițial a fost o revoluție, apoi o lovituție, primul lovit a fost Ceaușescu, apoi se spune că Mazilu și Roman au vrut să îl lovească pe Iliescu, dar Roman s-a suit pe transportor l-a salvat pe Iliescu, cum l-a salvat Elțin pe Gorbaciov. Au venit apoi loviturile din '90-'91, când

peneliștii s-au lovit sprijinindu-l pe Georgescu. Dar pentru prostime și prostiți, totul a fost pus la cale de Putin. Eu stau și mă țuțur pe cine dădeam noi vina dacă nu erau rușii pe aci? Ultima lovitură de stat însă a pus capac la tot ce se știa despre răsturnări de guverne. Cică prin anul 2023, niște militari, aflați în retragere încă de pe vremea când Ceaușescu era arestat, s-au gândit să răstoarne orânduirea, să formeze un guvern care să preia comanda și să „dărâme democrația”. În capul lucrării era un suspect periculos, care de fapt voia și el să facă România

pe listele de susținători ai Georgescului, care să justifice respingerea candidaturii, unii semnaseră cu cerneală bleu-ciel în loc de bleu-marin, și gata ilegalitatea. Ghiuleaua cu lovitura de stat nu era ca să îl dea pe el jos, ci să îi sperie pe cei care ar fi îndrăznit să îl mai susțină, că de, cine se mai apropie de el știind că se poate face complice la o „lovitură de stat”? Și ca lucrurile să fie clare, în seara în care s-a anunțat mazilirea mazilitului, printre „susținătorii acestuia”, au apărut și s-au manifestat violent și niște profesioniști ai scandalurilor cu jandarmii,

matei” aici, prin prezența comandamentului Țepeș, prin apelul lui Potra și scandalul cu corupția din armată, cu tablourile lui Zisu, nu sunt întâmplătoare, e nevoie de „mână militară” ca să dea „greutate” loviturii dar și ca să facă lumea să urască din nou armata de rezerviști pensionari care în ultimul timp a cam protestat. Până și Tîlvăr a fost nevoit să își anuleze felicitările trimise de ziua generalului centanar și să îl demită pe șeful Direcției Calitatea Vieții Personalului, ca nu cumva să zică lumea că susține „trădătorii”. Cât de dobitoc să fii să „îți ceri scuze” că ai felicitat un om de ziua lui, la o dată la care omul nu era „cunoscut” ca având activități infracționale și care nici acuma măcar, nu este dovedit, ci doar bănuț, „suspectat” că ar fi desfășurat acțiuni subversive? Pentru ministrul apărării nu există prezumția de nevinovăție, el a decis că generalul veteran este trădător, înaintea instanței. Și ce vină avea șeful Direcției calității vieții care avea evidența veteranilor? Nu cumva domnul Tîlvăr insinuează că domnul colonel Stoica, cunoștea de anul trecut „activitatea subversivă” a domnului general maior în chestiune și nu a spus nimic? Deci se cunoștea din timp și nu s-a luat nicio măsură? De ce acuma? De ce s-a așteptat timp de doi ani? Unde e munca de prevenție? Ce au păzit băieții cu ochi albaștri? Ei de ce l-au lăsat pe domnul ministru să „se facă de răs”? Dacă totuși domnul colonel nu știa nimic, de ce a fost demis? Dar de ce a fost nevoie de scuze? Pentru ce, pentru că a felicitat un om de ziua lui? Au devenit actele de bun simț acte reprobabile, condamnabile? Domnule Tîlvăr, ce ființă v-a dat viață? Dar educație? Conducerea armatei, cea militară, nu politică, cum vede acest aspect? Se pare că armata a devenit mai politică decât clasa politică, pentru că nu am văzut ca președintele României sau guvernul României – cine l-a decorat și avansat pe generalul Radu Theodoru, să îi retragă distincțiile și gradele, dar Ministerul Apărării și-a retras felicitările. Urât, penibil, Inuman!

ciupercii nucleare franceze. Deci domnul Macron ne îndeamnă să lătrăm la ruși și poate și la americani, că simte el că s-ar putea ca S.U.A. să nu mai fie de partea U.E., că putem deci să îi lășăm pe americani, că ne sprijină Franța, dacă suntem atacați putem conta pe umbrela nucleară a Franței. De fapt la nivel European asistăm la aceeași luptă surdă, ca și în România, între cei care vor să continue să controleze totul și nu vor să plece de la butoane și cei care vor să le ia locul. Și totul se rezumă la bani. Macron consideră că ar trebui ca țările Europei să nu mai apeleze la tehnica S.U.A. pentru înarmare ci la cea „europeană” adică franceză: „statele membre își vor putea crește cheltuielile militare fără ca acest lucru să fie luat în considerare în deficitul lor.

Se vor decide finanțări comune masive pentru achiziționarea și producerea pe teritoriul european de muniții, tancuri, arme, echipamente dintre cele mai inovatoare”. Deci nu avem voie să mărim deficitul bugetar pentru a ajuta cercetarea, educația, sănătatea, nivelul de trai al oamenilor, dar putem crește cheltuielile bugetare cumpărând tehnică militară produsă în Franța, că asta e O.K., nu vom fi sancționați. Asta e ajutorul pe care Franța ni-l promite „spre binele nostru”. Desigur, conducerea României va fi prima care va executa acest ordin.

De fapt totul se rezumă la o bătălie între marile puteri pentru influență, resurse, transformarea țărilor mici conduse de trădători în piețe de desfacere, sursă de materii prime și forță de muncă ieftină. Asta urmăresc toate marile puteri, fostele, prezentele și viitoarele imperii. Și pe plan extern, ca și pe plan intern, avem de ales între mai multe rele, niciodată ceva bun. Cine speră că va veni Musk, sau Trump sau mai știu eu cine să salveze România de Ursula, visează. Cine crede că Macron sau Ursula sau Tusk vor binele românilor, trăiesc pe altă lume. Suntem tablă de șah, piese de schimb, vite în plug pe ogoarele marilor puteri. ....

țărăniștii au vrut să îl dea și ei jos pe Iliescu, dar au venit minerii care l-au salvat, apoi salvatorii au vrut să îl dea și ei jos pe Iliescu dar nu au reușit nici ei, apoi... apoi ne-am mai calmat un pic, toată lumea voia „stabilitate”, „integrare”, toți erau „oameni de bine”. Și uite așa am ajuns în N.A.T.O., în U.E., ba chiar și în Shengen, numai în România nu mai avem loc. Nu mai avem loc de cei care ne-au dat voie să muncim pentru alții și care câștigă alegerile cu ajutorul românilor din afara granițelor țării. Primul a fost Băsescu, apoi tot Băsescu, apoi Iohannis apoi tot Iohannis, până când cei din afara granițelor țării și-au adus aminte cine i-a trimis afară. Și uite așa, a început să curgă iară cu lovituri. Îmi amintesc că P.S.D.-ul, dar și P.N.L.-ul și-au tot dat lovituri de stat și dărâmat guverne proprii de se crucea Burkina-Faso și nu știa ce nouă tehnică de dărâmare mai e și asta.

Eeeeeee și a venit și anul de grație 2024 cu lovitură de stat marcă înregistrată Enache, cu patent euro-atlantic când instanța supremă, „ză madăr iend ză fadăr of the constitușan” a anulat voturile românilor pentru că nu ieșise în primul tur cine trebuia să iasă. Culmea este că pesediștii s-au faultat sprijinindu-l pe Simion, iar

mare againe dar nu a nimerit epoca. Acuma nu că aceștia s-ar fi ascuns pe undeva prin munți, prin cuiburi și ar fi desfășurat activități subversive, cum lasă să se înțeleagă din „documentele de la dosar”, căci aveau și pagini de internet, de facebook, la vezeală, de fapt nu voiau și ei decât ce voiau și partidele politice, adică să treacă la butoane, să se schimbe șoferul, numai că nu le-a dat prin cap să înființeze și ei o Uniune Democrată a Geților din România și să intre în Parlament așa cum au intrat frații maghiari sau cum au intrat unii avocați în C.C.R., adică neconstituțional, ei au rămas doar o simplă pagină de internet. Puțin, foarte puțin! De doi ani, lovituristiiăștia se chinuiau să strângă adepți cu care să sperie clasa politică, dar nu au reușit, nu i-a băgat nimeni în seamă. „Norocul” lor că a venit unul Georgescu cu vânt din pupa care i-a speriat pe reprezentanții democrației ioropene și cum nu aveau cum să scape de el s-au gândit să îi lege de picior o ghiulea care să îl bage la fundul apei și uite așa, a apărut și lovitură de stat exact când Georgescu trebuia să își depună candidatura. Așa a aflat lumea că există Vlad Țepeș și Geția.

Bineînțeles, s-au găsit niște semnături ilizibile

cărora ca să nu vină cu pietrele de acasă să le rupă buzunarele, li s-au pus la dispoziție prin grija edililor și niște bucăți de piatră cubică, de la niște „lucrări” exact în zona protestelor. Și uite așa, scenariul e gata, actorii profesioniști și-au jucat rolul, au aruncat cu pietre în jandarmi, în geamuri, au dat foc la baracă, au răsturnat mașini, dar culmea, nu i-a văzut nimeni, nu i-a fotografiat nimeni, nu se știe cine cine sunt, sunt protestatarii, iar imaginea lui Georgescu uzurpatorul este completă.

Din străinătățuri, unde a ajuns ca și frații Tate, fără nicio problemă, „legionarul” Potra aruncă și el flăcări pe nas îndemnând militarii să iasă la răzbel să îl sprijine pe Georgescu, că el de acolo va urmări cu interes soarta României. Acuma cine încă mai crede că Potra e omul lui Georgescu și nu al S.I.E., nu are decât, dar apelul lui Potra a venit exact atunci când era nevoie, ca lumea să vadă că „da domnule, așa e,ăștia de la C.C.R. au nimerit-o, Georgescu e un legionar, uite voia să ne scoată din Europa, din N.A.T.O., din România”. Păi cine mai are acuma curaj să spună că îl susține pe Georgescu? Hai să îl văd, că mor cu el de gât.

Introducerea „ar-

Ce mai e de spus? România e în soluție. Macron, un alt papagal cu chip de om, ne spune că Europa ar trebui să se simtă bine că este sub acoperirea

Pe marginea prăpastiei...

Gheorghe
Piperea

Până mai ieri, spaima principală a votanților partidului – cartel psdpludmrusr era că, dacă se întâmplă ca lumea să-l voteze pe conducătorul gliei (CG), România va ieși din NATO și din UE. Propaganda a apăsat la maxim accelerația acestui curent al fricii și al mâniei, ducând dezbaterea și agenda publică în zona isteriei tipice plandemiei. Din nou, am ajuns în plin iacobinism: să îi dăm ghilotinei pe votanții conducătorului gliei (CG), să interzicem votul celor care sunt pleava societății, știrbii, medievalii, needucații etc. și care votează cum nu trebuie, adică, după propria conștiință și emoționalitate, să băgăm la zdup dizidenții. Să trimitem la ATI negaționiștii “științei”, să aruncăm la porțile spitalelor lumea care refuză masca și vaccinul, să băgam la zdup criticii mărețelor politici publice sanitare, climatice și războinice – vă mai amintiți? Iată că acum conducătorul gliei (CG) a fost interzis,

conform foii de parcurs impuse de Ursula, Macron & restul establishmentului prostocrat al bolnavului civilizației occidentale, UE.

Ce se întâmplă acum? Pe tiparul aplicat Venezuelei (unde Maduro a câștigat alegeri considerate

Administrația Trump dă deja semnale că România va fi exclusă de facto din NATO. Începutul este preconizată retragere a trupelor americane de la baza Kogălniceanu. Curent, acolo sunt desfășurați 4 mii de soldați americani. Anul

de cca 280 de milioane de euro al alegerilor anulate din 24 noiembrie 2024). Infinit mai grav este, însă, faptul că baza de la Kogălniceanu era o garanție importantă de securitate pentru România, fiind plasată în coasta Rusiei și, deci, aptă de o

excluzi. În ritmul actual, cea mai mare alianță economică din istorie, UE, se autodistrugă. Redevenim natural fiii ploii.

Iată consecințele economice și geopolitice ale democrației militante și ale justiției de tranziție. Iată de ce e o mare nenorocire să urmezi calea fetei cu chibrituri care a dat foc casei și să îl aplauzi ca o focă pe împăratul gol care se crede foarte frumos îmbrăcat cu hainele sale cele noi, dar invizibile.

P.S.: Agenția de rating Moody's tocmai ce a retrogradat România într-o treaptă prealabilă falimentului. Suntem, deci, pe marginea prăpastiei. Votați „pro-europenii”, căci vom face sigur un pas înainte.

ilegitime, deci nerecunoscute ca fiind valabile de SUA și UE), România va fi tratată ca un regim nedemocratic, cu un președinte care va fi câștigat meciul cu goluri din offside și din penalty impus de arbitru. De ce? Tocmai pentru că, nedemocratic, alegerile au fost anulate iar conducătorul gliei (CG) a fost interzis și persecutat politic.

acesta, cifra ar fi trebuit să ajungă la 10 mii. Pentru acea bază, România a cheltuit deja sute de milioane, fiind programate miliarde (nu știm cifrele exacte – le-a ținut mereu secrete lohanis). Retragerea americană face aceste eforturi inutile. Ne vom confrunta cu realitatea că alte sute de milioane vor fi fost aruncate pe fereastră (alăturate costului

reacție rapidă la atacuri ale Rusiei. În lipsa acestei baze, trebuie să ne apărăm singuri până la activarea art. 5 din North Atlantic Treaty Organization (NATO), care durează cca 72 de ore. A, și sistemul de rachete Patriot ar putea deveni inoperant dacă Trump decide retragerea trupelor de la Kogălniceanu. Cât privește UE, nu e nevoie să fim

Războiul din Ucraina se va extinde; într-o formă sau alta...

Cristi
Pantelimon

Cine își imaginează că actualele negocieri ruso-americe de la Riad vor duce automat la pace, e optimist. În Ucraina se joacă o parte a războiului mondial care opune SUA (și parțial Europa de Vest) Sudului Global, condus de China și Rusia. Frontul este, însă, mult mai vast. În America

Azi, acest obiectiv este atins, în sensul că Argentina este MAGA, iar Brazilia este BRICS. Dar, dacă lucrurile se vor schimba, sudul Emisferei Vestice se va confrunta cu tensiuni mari – iar acest lucru nu este deloc imposibil. Frontul ucrainean este de departe cel mai viu. Aici se confruntă vechea strategie Brzezinski, de izolare a Ucrainei de Rusia și, indirect, a Germaniei și Europei

Ucraina, mizând, aparent, pe ideea de negociere comercială. Trump vrea să păstreze atu-urile câștigate de SUA în anii 90, când a ocupat puțurile de petrol irakiene și a dat șah Europei și Chinei prin controlul militarizat al robinetelor de petrol.

Lucrul acesta se petrece și azi, doar că actuala tentativă este mai puțin violentă, fiindcă SUA nu-și mai pot permite un război

au iubit!

Schimbarea de strategie prin curtarea Rusiei este epocală. În felul acesta, Trump își prezervă forțele pentru confruntarea viitoare cu China, care se va duce pe mai multe fronturi. De unde și privirea președintelui american ațintită spre Panama și Groenlanda. O Americă (foarte) prietenă cu Rusia, care să decupleze Rusia de la interesul Chinei de a uni

Est și America de Sud.

Invers, cu cât Rusia NU se va decupla de China (cum se pare că au de gând rușii), cu atât SUA vor fi obligate să continue atacul prin Ucraina și chiar să sporească presiunea asupra Moscovei (arme nucleare în Polonia, cerute, vezi bine, de polonezi...?). Situația e complicată pentru toate părțile, atât pentru ruși, cât și pentru americani și europeni. China este în poziția în care au fost americanii în primele două războaie mondiale: cu cât vor interveni mai târziu, cu atât mai bine.

De aceea este urgentă pacea pentru Trump, fiindcă el știe că timpul lucrează în favoarea Chinei. Dar acest lucru este cunoscut și de ruși și de europeni, așa că poziția SUA este cea mai slabă din eșichier, fiindcă, de fapt, în joc este imperiul global american, nu cel rus sau chinez, nici imperiul birocratic și fără consistență geopolitică al caricaturii de oraș imperial numit Bruxelles...

Latină, politica SUA a fost mereu aceea de a împiedica o sinergie argentiniano-braziliană.

vestice de aceeași Rusie, cu strategia lui Trump, care vizează un front avansat împotriva Chinei și Rusiei în

de magnitudinea celui din Irak. În schimb, SUA vor să participe la proiectul Nord Stream II, pe care știm cât l-

Eurasia, înseamnă o Americă eliberată pentru toate celelalte fronturi: Orientul Mijlociu, Asia de Sud-

Calul câștigător (nici măcar „troian”) al tablei noastre de șah, al colțului nostru de masă, al „pătrățelelor” noastre maritimo-fluviale...

Cezar Adonis
Mihalache

Dar unde, unde suntem noi?... Unde sunt guvernării, unde sunt diplomații, unde este politica noastră, deja nu doar externă, de urgență extremă chiar, ci a interesului autohton aproape încălecat... Pentru că, sunt vremuri în care se trasează sferile de influență ale unor noi cortine, iar noi nici măcar nu ne arătăm la față pe lângă cei mari... Pe lângă aceia care contează... Cei ce împart acum lucrurile, zonele, interesele și, numai mâine-poimâine, poate, și granițele... Cu tot cu râurile și părțile de platou marin... Noi ar fi trebuit să alergăm, și într-o parte, și în cealaltă... Și spre apărarea intereselor noastre în noua ofensivă a Rusiei, și spre unchiul Sam, aflat în retragere... Dar, în nici un caz, să nu stăm letargici!... Sunt vremuri care permit și riscul catalogării drept „putiniști” și al arătării cu degetul dacă am fi jucat „la două capete”... Chiar trei, dacă am fi vrut să dăm impresia că și UE (mai) contează... Dar să nu așteptăm ca alții să ne reprezinte interesele... Pentru că nu nevoile noastre contează pentru oricare „partener” declarativ... Cu toții se folosesc de așteptările noastre pentru a-și juca ei cărțile... S-a văzut și în gestul de a se fi discutat la masa Europei despre Ucraina, la reuniunea de la Paris, fără a fi și noi invitați la prima în-

trunire a unei Europe care voia să-și arate noii „mușchi” (de război), când s-au pus vorbele „noastre” (dar nu ca interes al țării, căci nimeni nu te poate reprezenta și nu are nici de ce să o facă) prin gura unui reprezentat pentru România (Polonia), noi mulțumindu-ne să spunem „Bine că nu a fost Budapesta!”... Dar fără a ne mai preocupa să cerem socoteală Bruxelles -ului de ce o țară care și-a răvășit economia, economiile, bugetele, banii (de rezervă, de urgență, de calamități) pentru a-i pune pe toți la dispoziția Ucrainei, o țară care a fost împrumutată masiv pentru a asigura donații către Kiev, și din al cărui PNRR împovăraător, pentru multe generații de acum înainte, au fost translate fonduri spre interesele investiționale necesare Ucrainei pentru așezarea ei la masa motoarelor economice de mâine ale Europei?... Nu am întrebat nimic... Deși, pentru cât am tot dat Ucrainei, trebuia să avem prioritate... Și să fim invitați de drept, cu drept de decizie, în orice tip de forum, nu doar la mesele rotunde cu ușile închise, ci și în cadrul întâlnirilor statelor europene cu restul lumii...

Deja, primul „fel” (al noii lumi din partea noastră de lume) a fost „servit”... Iar, acum, nu Ucraina este în „meniul” Statelor Unite și al Rusiei... În cazul ei, lucrurile au fost rapid decise, tranșate... Acum este rândul „bucatelor”, poate chiar mai apetisante, din preajma felului „principal”... Pentru că s-

au trasat deja sferile de reîmpărțire... Cu zonele pe care Rusia le va lua „înapoi” după aranjamentele de tip lalta cu Satele Unite... Și este evident că nu va mai fi vorba de enclave cu populații ruse minoritare în cadrul Ucrainei, de orice fel de statut special, de protecție, chiar și sub cele mai albastre căști, s-ar face vorbire prin tratatele postrăzboi... Pentru că Moscova nu va avea niciodată încredere în promisiunile Kievului și nu va mai accepta să vadă „de la distanță” ceea ce se întâmplă cu populația rusă din zonele de până ieri ale Ucrainei... Le va lua cu totul și, într-un fel, chiar altfel, înapoi... Iar reîmpărțirea sferelor se va transforma în reșezarea granițelor... Dar Moscova nu se va opri la reconfigurarea din Ucraina de dinaintea războiului... Își va lua și prada de război, prin teritoriile din zonele cu ruși, dar își va înfige ghearele și în bucatele economice ale unei prăzi pe care Europa nu poate să o apere, iar Statele Unite sunt dispuse să le negocieze, rapid, „la schimb”... Iar rușii vor ajunge și la gurile Dunării... Pentru că vor Odesa... Și partea de ieșire la Marea Neagră dinspre Ucraina... Doar că nu vor fi singuri... Nu, nu vor coborî la gurile Dunării mărșăluind alături de unchiul Sam... Nu va fi nevoie nici să tropăie militar pentru ceva ce vor obține prin angajamentele și înțelegerile cu Statele Unite, dar și pentru faptul că unchiul Sam nu va mai fi (probabil) acolo... Acolo unde își face

prezența, în schimb, o altă lipitoare de pradă din războaiele altora... Franța... Care vede eventuala retragere americană din bazele noastre de la Marea Neagră (pentru care unchiul Sam negociază cu rușii alte părți de pradă din Ucraina) ca oportunitate de a se așeza acolo... Pentru că înțelegerea, oricare va fi ea, între SUA și Rusia, va prevedea o zonă-tampon la Marea Neagră dacă Moscova va obține Odesa... (Pe care o va primi doar dacă americanii vor pleca din bazele noastre în contextul deciziei „great again home” a lui Trump)... Pentru că UE nu va avea ce să aducă rapid acolo, iar Franța, care nu întâmplător se arată acum atât de capabilă militar, se va oferi probabil să gestioneze ea Baza Kogălniceanu în numele UE... Eventual împreună cu Germania, care a „mirosit” jocul de mârșoagă în așteptare, cu vise napoleoniene, a Franței...

Aici trebuia să intrăm noi în joc... Dacă aveam o diplomatie... Dacă aveam oameni politici, și inteligenți, și respectați... Pentru că Rusia nu va „coborî” de una singură spre Odesa... Ci dimpreună poate cu adevăratul câștigător de pe tabla de șah... Cu o Ungarie care a mers și pe mâna Moscovei, și a Statelor Unite... Căci, în vreme ce noi ne țineam de slavă la dosul Europei, al Ucrainei și al ucraUE (!), Budapesta și-a pregătit meticulos terenul... A jucat și economic, și financiar, și investițional, și ca

provizioane pentru viitor... A cumpărat masiv aur pentru banca ei națională, iar valoarea „pe piață” se va vedea când va garanta cu acesta fel și fel de investiții agresive pe care le-a început masiv la noi și pe care le va continua, din spre noi, cât va putea de adânc în Europa...

Noi am lipsit, dară, cum altfel?!, chiar de acolo unde situația războiului ne-a găsit în cea mai favorabilă poziție de multe decenii încoace... Doar că guvernării noastre au vândut Budapestei acest atuu economic... Iar ungerii s-au înfipt... Și economic, și bancar, și politic, controlând guvernarea noastră și deciziile strategice (prin prezența în CSAT)... Și atunci, firește, cei ce împart astăzi „prăzile” vor negocia tocmai cu aceia care au știut să-și facă vizibile atuurile obținute, căpătate, căpușate, fie și prin jocurile machiavelice ale politicianilor și guvernanților noștri... Și nu va fi nimic șocant când Rusia va „delega” controlul pe zona de ieșire spre Marea Neagră dinspre fosta (aproape) Ucraină către o Budapesta care a investit masiv pentru a avea o „ieșire” (și) la Marea Neagră... Vom conștientiza aceste lucruri poate când și canalul Bîstroe va fi în sfera de eficientizare economică a Budapestei plătind redevențe către o Rusie ce o va pune în postura de cal (și nici măcar troian!) câștigător al zonei...

În România, statul paralel a îngropat democrația...

Viorel
Patrichi

Așadar, Dmitrii Medvedev: „Statul paralel din România a îngropat democrația din această țară!”... Actualii conducători din România „sunt mult mai subtili decât Nicolae Ceaușescu”, este de părere Dmitrii Medvedev, vicepreședintele Consiliului de Securitate al Rusiei, fost președinte și prim ministru al Federației Ruse. Respingerea candidaturii lui Călin Georgescu să participe la alegerile din România echivalează cu „înmormântarea democrației” din partea statului paralel. „În România, statul paralel a îngropat democrația. Ce ar trebui să facă poporul român cu asemenea conducători? Să-i înghită pur și simplu, ar fi un fleac. Actualii guvernanți români sunt mult mai valabili decât

Nicolae Ceaușescu. Ei sunt amabili și corecti”, a scris Medvedev pe pagina sa X în limba engleză, citat de Agenția TASS. În seara zilei de 9 martie, Biroul Electoral Central al României a refuzat să aprobe candidatura lui Călin Georgescu la alegerile prezidențiale, invocând decizia Curții Constituționale din 6 decembrie de a anula alegerile prezidențiale. În urma acestei decizii, în apropierea clădirii Biroului Electoral Central au izbucnit ciocniri între susținătorii lui Georgescu și jandarmi. Pe 24 noiembrie 2024, în România a avut loc primul tur al alegerilor prezidențiale, în care Georgescu a primit cele mai multe voturi. Pe 6 decembrie, Curtea Constituțională a României a anulat întregul proces electoral și a dispus noi alegeri. Decizia a fost luată după ce serviciile de informații române au dese-

cretizat documente care ar fi arătat că Georgescu și-a finanțat ilegal campania electorală, că au existat atacuri de hackeri asupra infrastructurii digitale utilizate în procesul electoral și că Rusia ar fi întreprins niște „acțiuni hibride” împotriva republicii. Guvernul a luat act de decizia Curții Constituționale și a programat alegeri prezidențiale repetate pentru 4 și 18 mai 2025.”

Nu credeam să ajung să-i dau dreptate unui dement ca Medvedev, mâna moartă a lui Putin pe când botoxatul viola Constituția Rusiei ca să-l încapă mai bine. L-a folosit pe Medvedev până când s-a compromis total și l-a tras pe linie moartă la Consiliul de Securitate al Federației Ruse. Ei bine, acest papagal, care a venit mangă la reuniunea G8, a citit perfect ce se întâmplă acum în România. Am ajuns să rătă-

de noi până și acest nănau. De ce? Pentru că o șleahță de bandiți care tâlhăresc România de 35 de ani au găsit vinovatul de serviciu: Călin Georgescu. El este marele corupt, el este marele criminal, pericol public, spion rus, deci pericol continental. Păi dacă spune și marele Micron, cel prea iubit de francezi?!

Eu îl admir pe Ghinghis Han. Asta-i nebulonia mea, e dreptul meu. Am și argumente, la fel ca în cazul lui Cirus. Înseamnă că procurorii trebuie să mă declare trădător de patrie pentru delict de opinie? Delict de opinie, pricepem? Ca în anii 1950. Să presupunem că apare un nebun care candidează la președinție și militează deschis pentru aderarea la Uniunea Rusia-Belarus. El trebuie lăsat să candideze și oamenii îl vor taxa, va fi eliminat dacă vine cu un asemenea program. Chiar credeți că mil-

ioane de români ar vrea să migreze acum spre Rusia sau că ar vrea să lucreze pe-acolo? Categorie nu. Majoritatea românilor văd altceva în Călin Georgescu, nu un agent rus. La fel ca mine. Altceva este mai important în această opțiune populară: promisiunea că ieșim dracului din mocirlă prin respectarea legii și deci prin neutralizarea mafiei. În realitate, indivizii care l-au interzis pe Călin Georgescu sunt mai filo-ruși, decât el. Ei sunt îngroziți că ar putea veni cineva care să impună aplicarea legii fără menajamente. Așa s-a întâmplat și în campania lui Traian Băsescu. Și lui i-au sărit în cărcă toți, cu tot cu televiziunile aservite și cu patronii lor cu tot. Țăsta este adevărul. Spaima de pârnaie generează drame printre oamenii nevinovați...